

Bilag 3.

Paa en Forespørgsel fra Udvalget har Indenrigsministeren tilstillet Udvalget følgende Svar:

Det er en Selvfølge, at Loven af 7. August 1914, der bemyndiger Indenrigsministeren „til *indtil videre* at træffe Foranstaltninger til Regulering af Priser paa Levnedsmidler og Varer, derunder mod fuld Erstatning at overtage saadanne Levnedsmidler og Varer, som det er af Betydning for Samfundet at have Raadighed over“, kun er beregnet paa de af Krigen fremkaldte overordentlige Forhold og maa bortfalde, naar disse Forhold ophører. Det samme gælder de til Loven knyttede Straffebestemmelser af 16. November 1914 og 7. December 1917, der heller ikke er tidsbegrænsede.

De af Krigen fremkaldte Forhold maa endnu siges at være til Stede i meget betydeligt Omfang, idet Prisstigningen ifølge Statistisk Departements Opgørelser til Trods for de meget betydelige Tilskud til Prisnedsættelser er højere end paa noget Tidspunkt af Krigen, uden at Befolkningens Indtægts- og Lønstigning gennemgaaende kan siges at have naaet Prisstigningens Niveau. Endvidere er Forsyningsforholdene usikre paa Grund af den endnu delvis opretholdt Begrænsning i Landets Adgang til Tilførsler og den utilstrækkelige Tonnage. Ophør af de prisregulerende og rationerende Bestemmelser vilde derfor udsætte Landets Forbrugere for alle de Farer ved en ureguleret Prisstigning og deraf følgende Udelukkelse fra Delagtighed i Landets Forsyninger, som det har været Lovgivningens Hensigt at værne dem mod.

Hertil kommer, at Landbrugets væsentlige Produktions-, Pris- og Leveringsforhold er regulerede ved særlige Love, der har Varighed Høstaaret ud, medens Prisreguleringen for de Varer, som forskellige Industrier eller Virksomheder fremstiller af Landbrugets Produkter, og Handelen hermed hviler paa Loven af 7. August. Det samme gælder Reguleringen vedrørende Industri og Handel i det hele. Bortfald af de i Loven af 7. August 1914 hjemlede Foranstaltninger vilde derfor medføre, at Landbruget en Tid alene var undergivet Regulering.

Ved Afslutningen af Vaabenstilstanden og den deraf følgende Lettelse i Tilførselsforholdene er vi imidlertid naaet ud over den næsten fuldkomne Afspærring af det danske Samfund, som begyndte ved den uindskrænkede Undervandsbaadskrig den 1. Februar 1917 og fortsattes ved den udvidede Blokade og Amerikas Indtræden i Krigen. Den Række særlige Foranstaltninger, som denne Periode nødvendiggjorde med Hensyn til Omsætning og Fordeling af de i Landet værende Beholdninger, kan derfor straks undergives en gennemgribende Revision med det Formaal i videst muligt Omfang og snarest muligt at komme bort fra dem.

Indenrigsministeriet har i den Anledning rettet Skrivelser til Den overordentlige Kommission af 8. August 1914 og en Række forskellige Varenævn. Disse Skrivelser vil være det ærede Udvalg bekendte.

Med Hensyn til Muligheden for, inden de af Krigen fremkaldte Forhold er ophørt, at *indføre en Begrænsning i Varigheden af Loven af 7. August* eller *nærmere at bestemme eller begrænse den deri givne Myndighed* eller at *gøre bestaaende og fremdeles nødvendige Reguleringsforanstaltninger til Genstand for særlig Lovgivning* har Indenrigsministeriet i Slutningen af Januar paabegyndt Overvejelser. Til Brug for disse Overvejelser er udarbejdet en Oversigt over de hidtil trufne Bestemmelser efter deres særlige Karakter, som jeg skal tilstille Udvalget.

Naar disse Overvejelser er afsluttede, er det min Hensigt at henvende mig til Rigsdagen, og jeg haaber da, at det ved Forhandling skal lykkes at tilvejebringe en tilfredsstillende og betryggende Afvikling af Krigsforanstaltningerne, saaledes at fornøden Frihed for Produktion og Handel kan indtræde, medens samtidig Forbrugerne værnes mod Udbytning i gammel eller ny Form. Jeg antager, at Ministeriets Overvejelser ret snart vil kunne tilendebringes. Resultaterne heraf vil jeg dog ikke kunne forelægge inden Udløbet af den Frist, der ved Overenskomsten om Statslaanet er sat for dettes Ydelse.